

Stolthed & fællesskaber

Uanset om man er studerende eller arbejder som psykolog, er behovet for at værne om den psykologfaglige stolthed stort. Mange medlemmer kalder på, at foreningen gør sig til katalysator for fagfællesskaber på tværs.

Man kan hurtigt lade sig forblænde af nye tendenser. Ofte ligger det, vi ser som kvalitet, dog i de klassiske kerneværdier, alt det, der sjældent går af mode.

Psykologers faglige stolthed er en sådan klassisk værdi, helt klart af ældre dato, samtidig dog yderst aktuell. Hvor meget dette fylder, kan vi se afspejlet i det materiale, vi allerede nu har samlet under foreningens netop igangsatte *Projekt Medlemsservice*. Materialet er kommet til veje i projektets første fase. Her gennemfører vi grundige kvalitative interview med 35 psykologer for at spore os ind på deres brug og opfattelse af Psykologforeningen. Undersøgelsen forventes afsluttet i foråret.

Sammen med vores respondenter har vi søgt at blive klogere på, hvilke erfaringer der knytter sig til at være psykolog og medlem i Dansk Psykolog Forening. Som materialet folder sig ud, afspejler det den faglige stoltheds betydninger og betingelser. Herunder hvilke rammer den har at udfolde sig i, og hvordan Psykologforeningen som en moderne faglig forening og fagforening kan være med til at understøtte det, så mange psykologer lægger vægt på.

Faglighed og fællesskaber

- Vi er psykologer, og Psykologforeningen er den eneste forening, der *kun* er for os. Sådan lyder en

karakteristisk kommentar fra en af interviewdeltagerne. Men, kan man spørge: Hvad betyder så det at være en forening, som kun er for psykologer? Hvilke krav stiller det til os?

Alene det, at der findes en forening kun for psykologer, er eksklusivt og fortæller, at psykologer er noget ganske særligt og kan noget særligt. Det er jo netop en forening kun for psykologer og ikke for alle andre. Dette styrker psykologidentiteten og stiller samtidig krav og forventninger til, hvad det vil sige at være en eksklusiv forening.

For psykologer kan det være svært at sætte ord på det særlige, og her peger materialet på, at man som medlem har brug for en forening, som går forrest. En forening altså, som udstikker en retning, og som vover at fortælle medier og politikere, hvad det helt unikke ved psykologer er, og som dermed bibringer omverdenen, herunder kolleger og arbejdsgivere, forståelse af, hvad der gør dem særligt attraktive på arbejdsmarkedet.

Evnen til at arbejde tværfagligt er i dag mere eller mindre en forudsætning for at indgå på en arbejdsplads. Men med bevægelsen mod stadig større tværfaglighed, peger materialet på, at foreningen skal være med til at holde fast i og italesætte den særlige faglighed, som er netop psykologens, og som han eller hun bringer i spil i et samarbejde med andre faggrupper.

Foreningen skal understøtte tydeligheden af, at der er forskelle mellem "os og de andre". Netop psykologer, som arbejder meget tværfagligt og ofte på arbejdspladser, hvor de er ene psykologer, kan føle sig truet på fagligheden. Flere respondenter savner, at Psykologforeningen i højere grad hjælper dem med at sætte ord på det, som adskiller dem fra deres kolleger.

På arbejdspladser, hvor der kun er én psykolog ansat, og hvor der ikke er mulighed for at dyrke den kollegiale faglige sparring, er det ifølge undersøgelsen et ønske, at der kan hentes mere hjælp i foreningen. Psykologer inden for fx skole- og uddannelsessystemet eller beskæftigelsessektoren deler ofte de kollegiale samtaler med socialrådgivere, lærere og pædagoger og savner at kunne spejle sig i kolleger med samme faglighed som dem selv. De kan være usikre med at markere faglighed over for kolleger, som de i stigende grad oplever får tildelt arbejdsopgaver, der engang var øremærket til dem selv. Her rejser de ønsker om, om at Psykologforeningen tilbyder de rammer for faglig og kollegial sparring, som ikke findes i det erfarede arbejdsliv.

Ligeledes udtrykker nogle respondenter ønske om hjælp til at italesætte de særegne og unikke kompetencer, som medlemmet gerne ser at foreningen øremærker til at tilhøre ene og alene psykologen.

ARKIVFOTOS: LARS SKANING.

Faglighed uden facitliste

Naturligvis ønsker langt fra alle psykologer, at Psykologforeningen udarbejder en facitliste over, hvad psykologer kan. Det viser materialet, som på dette punkt bekræfter en læring, foreningen uddrog af Psykologkampagne 1 (2012-2014). Psykologen anno 2015 er ikke entydig, men har kompetencer i mange retninger. Mange ville derfor opleve det som en spændetrøje, hvis deres forening påtog sig den opgave at fortælle dem, hvad de er i kraft af deres faglighed, og hvad de kan i kraft af deres uddannelse.

”Mennesket først, psykologien bagefter”, lyder det rammende fra en respondent. Hos psykologen, som ikke føler behov for hjælp til at definere sine kompetencer, tages psykologfagligheden i stedet med som bagage, og kompetencer tages frem, genopfindes eller får et sprog ud fra de pågældende opgaver, som skal løses.

Men én ting gennemstrømmer interviewene på tværs: stoltheden over at være psykolog! Og med den stolthed en forventning til foreningen om, at vi handler proaktivt i forhold til samfundstendenserne. Det være sig i samfundsdebatter mere generelt, hvor man gerne ser forening markere sig i medielandskabet, eller at vi formår at skabe de fora, der skal til for, at psykologer kan blive samlet i faglige fællesskaber.

Hvordan favner vi bedst?

At faglige fællesskaber er givtige for en faggruppe, er ingen nyhed. Alligevel kan man spørge sig selv, hvad det er for nogle faglige fællesskaber, der efterlyses af respondenterne? Og skal de være anderledes end dem, der allerede eksisterer i dag?

Lad os først slå det helt indlysende fast: Psykologer elsker at være sammen med andre psykologer! Det er værdifuldt at udveksle erfaringer med fagfæller inden for ens eget felt, og det er inspirerende at møde fagfæller, som arbejder inden for helt andre områder.

Men der findes mange måder, man kan være sammen på, og vi har forskellige ønsker og behov, som passer til os hver især. Så hvordan skal det lykkes foreningen anno 2015 at skabe de rammer for fællesskab(er), som er vigtige for vores medlemmer?

Dansk Psykolog Forening rummer allerede nu mange fællesskaber at være aktive i. Med 16 kredse, 7 sektioner, 27 faglige selskaber (samlet betegnet: *de decentrale enheder*), hvor medlem-

>

- > mer mødes om lokale, ansættelsesmæssige og faglige spørgsmål, samt deltagelse i foreningens politiske arbejde, er der rig mulighed for faglig sparring og fællesskab, som kan værne om og måske udfordre fagligheden.

Viften skal bredes ud

For de respondenter, som parallelt med deres arbejdsliv er aktive i en af de decentrale enheder eller et af foreningens udvalg, kan det virke besynderligt, at mange medlemmer ikke gør brug af de eksisterende fora, som i forvejen eksisterer.

Materialet tegner et billede af, at mange medlemmer er mere eller mindre ubekendte med aktiviteterne i de decentrale enheder. Hvis det forholder sig sådan, kan øget synlighed og formidling af, hvad kredse, sektioner og selskaber tilbyder, være et svar.

Men materialet peger også på, at vi som forening skal finde måder at favne flere og bredere i fremtiden. Ikke for hverken at reformere eller nedbryde de eksisterende rammer og muligheder, men for at anerkende, at man som medlem ikke nødvendigvis føler sig dækket ind i en kreds, en sektion, et selskab eller et særligt udvalg.

Som en af de interviewede udtrykker det: "Det er, som om foreningen ønsker, at vi alle skal komme hjem, men de fatter bare ikke, at vi synes, hjem er et andet sted."

Men hvor er hjem, lyder et naturligt modsvar? Og hvor mange hjem skal der findes, så alle kan føle sig imødekommet?

Mange medlemmer gør ikke brug af de etablerede fællesskaber og ønsker heller ikke denne type strukturering omkring fællesskaberne. I stedet finder de måske sparring og netværk via sociale medier. Her tyder noget på, at Dansk Psykolog Forening med fordel kan gøre mere brug

PROJEKTETS INDLEDENDE FASE

Dansk Psykolog Forening igangsatte ved årsskiftet 'Projekt Medlemsservice', som løber frem mod foråret 2016. Det overordnede formål at levere mere og bedre medlemsservice til vores medlemmer. Artiklens forfattere indgår som henholdsvis projektleder og projektmedarbejder.

Første fase består i dybdegående kvalitative interview med 35 psykologer, fordelt på forskellige arter af tilknytning til arbejdsmarkedet og i forskellige faser af deres arbejdsliv. De skal give os viden om, hvordan man som psykolog og medlem oplever, erfarer og bruger foreningen. Artiklen henter sine udsagn i de gennemførte interview. Du kan løbende følge med i projektet i foreningens nyhedsbreve og på www.dp.dk.

af de digitale platforme og dermed fortsætte den udvikling, foreningen allerede er slået ind på.

Imidlertid kan det at møde hinanden ansigt til ansigt ikke undervurderes. Det kalder på, at foreningen påtager sig en rolle med i højere grad at hjælpe de decentrale enheder til at lave arrangementer på tværs.

Flere respondenter giver udtryk for, at foreningen må blive bedre til at favne medlemmer, som ikke nødvendigvis ønsker at være aktive i foreningens politiske liv. De efterlyser fællesskaber, som lettere kan overskues i en travl og presset hverdag, fx i en mere ad hoc form, og hvor man ikke nødvendigvis skal deltage i planlægningen af fællesskabets aktiviteter.

Alt i alt skal foreningen kunne tilbyde en bredere vifte af måder at være sammen på, en inkluderende forening for alle psykologer og en forening, der tilbyder fleksible fællesskaber. ■

*Monica Lorenzo Pugholm & Ditte Darkó,
konsulenter i Dansk Psykolog Forening*

